

Ett Gammalt Bergtroll

Av Gustav Fröding

Det lider allt mot kvälls nu,
och det är allt mörk svart natt snart,
jag skulle allt dra till fjälls nu,
men här i daln är det allt bra rart.

På fjällets vidd där all storm snor
är det ödsligt och tomt och kallt,
det är så trevsamt där folk bor,
och i en dal är så skönt grönt allt.

Och tänk den fagra prinsessan,
som gick förbi här i jåns
och hade lengult om hjässan,
hon vore allt mat för måns.

Det andra småbyket viker
och pekar finger från långt tryggt håll,
det flyr ur vägen och skriker:
tvi vale för stort styggt troll!

Men hon var vänögd och mildögd
och såg milt på mig, gamle klumpkloss,
fast jag är ondögd och vildögd
och allt vänt flyktar bort från oss.

Jag ville klapp'na och kyss'na,
fast jag har allt en för ful trut,
jag ville vagg'na och vyss'na
och säga: tu lu, lilla sötsnut!

Och i en säck vill jag stopp'na
och ta'na med hem till julmat,
och sen äter jag opp'na,
fint lagad på guldfat.

Men hum, hum, jag är allt bra dum,
vem skulle sen titta milt och gott,
en tocken dumjöns jag är, hum, hum,
ett tocke dumt huvud jag fått.

Det kristenbarnet får vara,
för vi troll, vi är troll, vi,
och äta opp'na, den rara,
kan en väl knappt låta bli.

Men nog så vill en väl gråta,
när en är ensam och ond och dum,
fast litet lär det väl båta,
jag får väl allt drumla hem nu, hum, hum!